

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστόν και τρίτον ἀριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐννακόσα καὶ χίλια καὶ ἑπτὰ,
εὐτυχίαις παντοῦ καὶ λεπτά.

Τῶν ὅρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ὠ φ ρ ᾱ γ κ α εἰ ν α ι μ ὀ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἑ κ α φ ρ ᾱ γ κ α κ α ἱ σ τ ὀ χ ἑ ρ ι.

Ἐνάτη Δεκεμβρίου καὶ εἰκοστή,
καὶ πάλι μπωναμάδες ἀρεστοί.

Χίλια καὶ δεκαεννιά,
ἦλθε καὶ ἡ Πρωτοχρονιά.

**Μπονναμάδες μας καὶ εὐχαῖς,
ὅπου πέφτουν σὰν βροχαῖς.**

Εἰς τὸν Μεγαλειότατον χαρὰ καὶ πανηγύρι
καὶ συμπέθερος προσφιλεῖς, ποῦ νᾶχουν τὸν ἀργύρι.

Στὸν Θρόνον τὸν Διάδοχον ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ
τὴν ἀννηρίαν σκέψεων νὰ καταπολεμῇ.

Στὸν Πρίγκηπα Γεώργιον σὲ φάκελο κλεισμένον
ἔλα φίλα γιὰ μπωναμά νὰ στείλῃ καὶ σ' ἐμένον.

Στὸν Πρίγκηπα Νικόλαον ἐν ἀγοράκι πρώτης,
καὶ στὸν Ἀνδρέα νὰ γενῇ ψηλότερ' ὕψηλότης.

Εἰς τοὺς μικροὺς τοὺς Πρίγκηπας καὶ ἐκείνοι ν' ἀνδρωθοῦν
κατὰ πῶς θέλομε νὰ καλοπαντρευθοῦν.

Ἐστὸν Θεοτόκῃ βίον ἀνετώτερον
καὶ νὰ κοιμᾶται ἄπῳς περισσότερον.

Εἰς τὸν Σκουζὲ νὰ δέχεται τοὺς Πρόεδροι τακτικὰ
καὶ ὡς ἐπὶ τὸν Φίλιππα γιὰ τὰ Προξενικά.

Στὸν Δέλτα Βοκοτόπουλο πούλιν νὰ κελαϊδῇ
τὰ δὲς καὶ ποῦ δ' ἀλέξει καὶ τοῦτος ν' ἀρρωστήσῃ.

Στὸν κύριον Σιμόπουλον ὥρα σκολῆς καὶ ἀνέσεως
καὶ τὴν παρτίτσιν κλειστήν σὲ τόξα παρενθέσεως.

Καὶ καὶ παλαιὰ καπὸν γιὰ τὸν Στεφανόπουλο,
καὶ τὸν τριτοῦ βάρους στὸν Καλογερόπουλο.

Εἰς τὸν Κώστα τὸν Τρικούπη βοροχὴδὸν ἐπερωτήσεις,
ποῦ δὲν θέλουν ἀπαντήσεις.

Μεγαλοστάρχους σ' ἡς Βουλῆς τὸν Πρόεδρον τὸν πάνυ
καὶ ἀνακινώσεις ἅποτε Βασιλικὰς νὰ κἀν.

Νεῦρα τοῦ Ράλλη τοῦ ξανθοῦ, τοῦ Τσέλιγγα τοῦ πρώτου,
καὶ νὰ τὰ φτεράξῃ γρήγορα μὲ τὸν συμπέθερό του.

Ἐστὸν Κυριακούλῃ τὴν εὐχὴν ποῦ δίνωμε τοῦ Ράλλη,
ἐν ἄλλοις λόγοις δηλαδὴ νὰ γίνουν ἕνα πάλιν.

Ἐστὸς Γκαπωνέζους τοὺς δεινοὺς μὲ κάθε τὸν θυσία
νὰ πάρουνε τὸ Πόρτ—Ἀρθούρ, ἦγουν τὴν Ἐξουσία.

Εἰς τὸν Στέφανο Δραγούμη λιγερὰ νὰ κελαϊδῇ
καὶ ἀρχηγούς περισσοτέρους τῶν ἑπτὰ νὰ μὴν ἰδῇ.

Ἐστὸν Χαράλαμπε Βοζίκη, ποῦχει δυνατό κεφάλιν,
νᾶναι μὲ τοὺς Γκαπωνέζους, μὰ νὰ θέλῃ καὶ τὸν Ράλλη.

Εἰς τὸν Μανώλη Ρέπουλη νὰ κόβῃ σὰν σπαθί
καὶ αὐτὸς γιὰ τὸν Σιμόπουλο νὰ περηγορηθῇ.

Εἰς τὸν Σιμόπουλον τὸν φίλ ὠτομομπίλ καὶ ἄερ
καὶ ἅποτε τὴν ψῆφον τοῦ ν' ἀρνητῇ στὸν πατέρα.

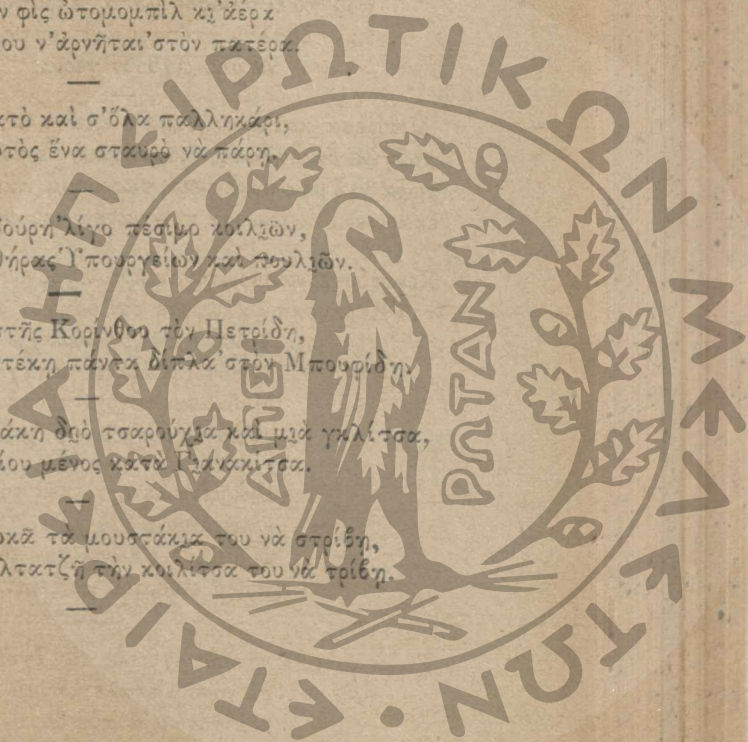
Ἐστὸν Γάτσο, γάτο δυνατό καὶ σ' ὅλα παλληκάρια,
σὰν Ἀντιπρόεδρος καὶ αὐτὸς ἕνα σταυρὸ νὰ πάρῃ.

Ἐστὸν Βασίλῃ τὸν Βουδούρη λίγο πέσιμο κοιλίων,
καὶ στὸν Σπύρο Στάη θήρας ὕπουργον καὶ πούλιν.

Ἐνα θέατρο καινούριον σ' ἡς Κορίνθον τὸν Ηετρίδῃ,
καὶ στὸν Ζούζουλα νὰ στέκῃ παντα διπλὰ στὸν Μπουρίδῃ.

Ἐστὸν Ἀλέξανδρον τὸν Τάκη δὲ σαρούγγα καὶ μὴ γαλιτσα,
καὶ στὸν Νῆ Καρκαστεργίου μένος κατὰ Ραζακίτσα.

Ἐστὸν Τζαννέτο τὸν Φωκὰ τὰ μουσάκια του νὰ σπρίδῃ,
καὶ στὸν Γεώργῃ Μπαλτατζῇ τὴν κοιλίτσα του νὰ τρίδῃ.

Εἰς τὸν Πετμεζᾶ τὸν Λάμδα πάντα Στέντορος φωνὴ
κι' ἀρχηγὸς συνωμοσίας κατὰ Ρούφου νὰ γενῇ.

Ἐστὸν Ζαίμη Παναγιώτη, φίλο τοῦ Μαυρομιχάλη,
ἵστην Βουλὴ νὰ μὴν πατήσῃ κι' ἀπ' ἐδῶ πηγαίνουν κι' ἄλλοι.

Εἰς τὸν Γιάννη Καυταντζόγλου, τὸν πιστὸν ἑστὸν Κερκυραῖον,
νὰ μὴν πέσῃ ἑστὸν μεγάλην συμμορίαν τῶν Σκουμπούριων.

Ἐστὸς δύο τοὺς Τερτίπηδες νὰ μένουν φίλοι πάντα
τοῦ Σιμπούλου προσφιλεῖς καὶ νὰ τοῦ λέν: νταγινάντα.

Ἐστὸν Ἀλφά τὸν Ἀλεξανδρῆ, ποὺ μαχητὴν τὸν βρίζω,
κι' ἄλλην δεινὴν ἀγόρευσι νὰ αὐτὸν τὸν Κρατίσκο.

Ἐστὸν Ζωγράφον νὰ μὴν πᾶνε τὰ μπαμπάκια του κακὰ,
καὶ ἑστὸν Μανουὴλ Καμάρα γιὰ τὰ νεῦρα γκατρικά.

Εἰς τῶν Καλαμῶν τὸν Φλέσσα μὲ κορμὶ νὰ στέκῃ ντοῦρο
καὶ σεκέτι νὰ μὴν ἔχῃ μὲ τὸν Κώστα Κουμουνδοῦρο.

Εἰς τὸν ἐκ τῆς Καρυστίας Μιχαὴλ τὸν Στεφανίδην
κατὰ Καλογεροπούλου νὰ μὴ σταῇ πάντα ζῦδι.

Ἐστὸν Μπαλάφα, βουλευτὸν μὲς ἀπὸ τὴν Κάρυστο,
πατατράκα μὲ τὸν Ράλλη, ποὺ δὲν εἶν' εὐχάριστο.

Ἐστὸς δύο Θεοτόκηδες, τοὺς ἀδελφούς τοῦ Κόντε,
οἱ κόποι των γιὰ τοὺς Κορφοὺς νὰ μὴ χαθοῦν ἀμόντε.

Νύφη κοκκῶνα ἑστὸν Ζερβό, μὲ φούσκα ἑστὸν Ἀγάθο,
καὶ μὲ Πρεσβεῖα γρήγορα ἑστὸν κόμ' ἰλ' ὅ τὸν Ἀθω.

Εἰς τὸν Σωτήρη Κροκιδᾶ, τοῦ Κόντε βουλευτοῦ ποῦλο,
πάντα κοντὰ νὰ κάθεται μὲ τὸν Καλογερόπουλο.

Ἐστὸν Στάη τὸν Γερώνιμο, τὸν ἀδελφὸ τοῦ Σπύρου,
δρὸ κομπολόγια σεβαστὰ καὶ ράσσο καλογήρου.

Μὲ ροκάνα ἑστὸν Μαρκέτη
κι' ἄλλη μὲ ἑστὸν Παϊπέτη.

Ἐστὸν Ρουσσόπουλο τὸν Ἀλφά καὶ ἑστὸν Πέτρο Μπαρμπιτσιώτη
γιὰ τὸν σιδηρόδρομό τους νὰ σκεφθοῦν μὲ τὸν Δεσπότη.

Ἐστὸν Στεφάνου νᾶναι πρῶτον τῆς Προνομιούχου μέλος,
καὶ ἑστὸν Γιάννη Κρεστενίτη κατὰ Σιμπούλου βέλος.

Ἐστὸν Μιχαὴλ Φωτιάδην κατακόκκινο φεσάκι,
καὶ πολλὰς χρηστὰς ἐλπίδας γιὰ τὸ μέλλον εἰς τὸν Σάκκη.

Τῆς Βουλῆς τὴν κοσμητεῖαν εἰς τὸν Μίλτο Λοιδωρίκη,
καὶ ἑστὸν Κώστα τὸν Λομβάρδο προσεχὲς Ὑπουργεῖο.

Ἐστὸν Παπαμιχαλόπουλο νὰ μείνῃ στό Σινᾶ
κι' ἐκεῖ θερμῶς νὰ δέσται γιὰ μὲς παντοτεινᾶ.

Ἐστὸν Ζῶτο νὰ σταθῇ πιστὸς τοῦ Σιμπούλου φίλος,
καὶ ἑστὸν Τσιτσάρα νὰ γενῇ πλειότερον στωμύλος.

Ἐστὸν Δελιγιώργη σιωπὴ καὶ λόγια μὲ τὸ μέτρο,
καὶ δυνατὸ φλόξ-ροαγιάλ ἑστὸν Χρήστο Χατζηπέτη.

Εἰς τὸν Φούφα τὸν Γρηγόρη πάντα μένος νὰ τοῦ δῇ
τῆς γνωστῆς Ἀμαλιάδος ἡ διχίσεις ἐκείνη.

Εἰς τὸν Γεωργίον Καφαντάρη, ποὺ λὸγα θρακίαν,
ὅταν ἔλθῃ τὸ Ραλλάκι νὰ τὸν κἀν' Εἰσαγγελέα.

Ἐστὸν Βασίλη Μαρκεζίνη πάλι φῖνα γάντια μαῦρα
καὶ κατὰ Βοκοτοπούλου νᾶναι, πῦρ, φωτιά καὶ λαίμα.

Εἰς τὸν Γιάννη τὸν Σισίνη, ποὺ λὸγα νεράτα καὶ δροσὴ,
νᾶναι πρῶτος τελετάρχης ἑστὰ τραπέζια τοῦ Μπασι.

Ἐστὸν σημαίνοντ' Ἀσιμῇ νᾶναι μὲ φορὰ καιρὸν
καὶ νὰ πᾶν ἑστὴ Βουλὴ καὶ νὰ δώσῃ τὸ παρὼν.

Ἐστὸς Ἀγιάς τὸν Ἀλφά Σλήμαν, βουλευτὸν σμερδαλῆ,
κι' ἄλλο Ναι καθὼς κι' ἐκεῖνο τὸ τραχὺ καὶ φρικαλεῖο.

Ἐστὸν Καρτάλη νὰ κρεμειέται ἑστὸ Τσιγκέλι μετὰ πῦρ
καὶ μὲ πρόποσι καινούρια ἑστὸν Διάδοχο τοῦ Θρόνου.

Εἰς τὸν Λέκα νᾶναι γλῶσσα γιὰ τὴν Ἀπτική ροδάν,
καὶ ἑστὸν Τριανταφυλλάκο τὸν ὑπαρχηγὸ νὰ κἀν.

Ἐστὸν Καλλιφρονᾶ τὸν Λάμπρο λεβεντιά καὶ μὲ κακίαν
καὶ ἑστὸν Λαναρά τὸν Γεωργίον νὰ γράλλῃ ἑστὸν πῶνα.

Ἐστὸν Μουτσόπουλο τοῦ Ράλλη κομματάρχης νὰ συστήνῃ
κι' ἑνας Πρόεδρος κι' ἐκεῖνος τῆς Δημοτικῆς νὰ γίνῃ.

Εἰς τὸν Θῆτα τὸν Ρετσίνα νὰ δουλεύῃ ἡ φάμπρικα του,
ποῦ νὰ ντύνεται κι' ὁ Κόντες μὲ τὰ ρούχα τὰ δικά του.

Εἰς τὸν Εἴ τὸν Μαυρομιχάτη νὰ τοὺς γίνεταῖ κονοῦπι
μ' ἑκατὸν ἐπερωτήσεις συνεχεῖς γιὰ τὸν Τρικουπῆ.

Εἰς τὸν Γκόφα κατὰ Ρούφου μυστικὰς συνωμοσίας,
καὶ ἑστὸν Δέλτα Μωραΐτη νέας δόξας θαλασσίας.

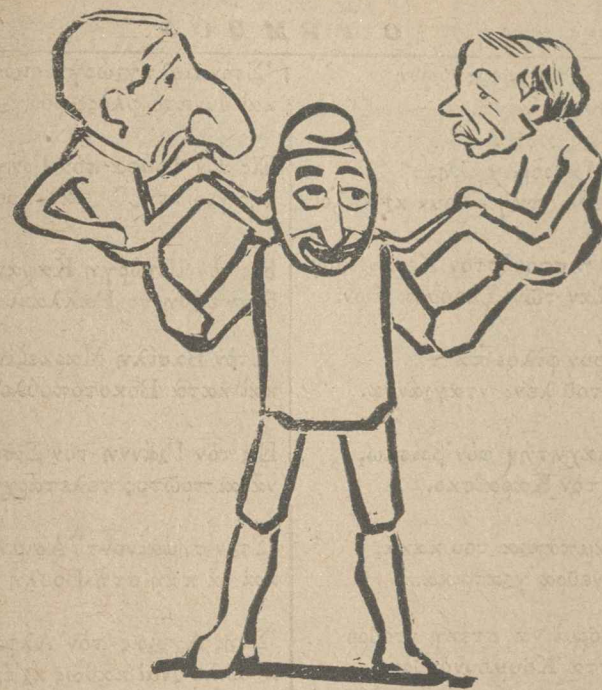
Ἐστὸν Νικόλαο Μπουφίδη πάντα νὰ τὰ καταφέρνῃ,
ποῦ καμμιὰ συνωμοσία ποτὲ πέρας νὰ μὴν πέρνῃ.

Εἰς τὸν Γιάννη Κουντουριώτη, ποῦ τὰ φρόνιμα λαλεῖ,
ὅταν εἶναι ἑστὴν Λουκέρνη νὰ μὴ δαπανᾷ πολὺ.

Ἐστὸν Σωτήρη Πολυζῶνη, ποῦ λὸγα τῆς οἰκονομίας,
νᾶναι σπῆτις νὰ νοικιάζῃ γιὰ σταθμούς ἀστυνομίας.

Πλοῖα καὶ ἑστὸν Ἐμπεριέκο κι' Ὑπουργεῖο γιὰ νὰ κἀν
καὶ ἑστὴν Ἄνδρο συντριβάνι.

Εἰς τὸν Γεωργίον Πολυγένη γεμιστὸ κατόπουλο
καὶ νὰ γίνῃ μέλι γάλα μὲ τὸν Καρπετόπουλο.

Εἰς τὸν Παπαθασιλείου τὸν γκατρὸ καθηγεσία,
καὶ ἑστὸν Ράγκο τὸν λεβέντη μὲ κυρὰ πολὺ πλουσία.

Ἐστὸν Μπασιὰ γιὰ φίλους πάντα νὰ σκορπίζῃ τὸν παρὰ του,
καὶ ἑστὸν Νῶντα Ντεληγιάννη ν' ἀναρρώσουν τὰ πλευρά του.

Ἐστὸν Φωκίωνα τὸν Νέγρη, ποὺ λὸγα δυνατὴ λαλιά,
νᾶναι νὰ κῶνι γένεια καὶ μουστάκια καὶ μαλλιά.

Εἰς τὸν Κάππα Καρπαπάνο, ποῦ λὸγα ράτσα γιγαντεία,
νᾶναι νὰ κῶνι γένεια καὶ μουστάκια καὶ μαλλιά.

Ἐστὸν Πύρρο Καρπαπάνο νᾶναι σύνεσι καὶ σκέψι
καὶ τῆς γύφτισας τὸν λόγο νὰ τὸν κἀν' ἄλλη θέψη.

Ἐστὸν Στράτο νὰ μονομαχῇ μὲ φιλογεροὺς ἱππότεας
καὶ νὰ προσέχῃ πῶς πολὺ στοὺς ἀρχισυνωμώτας.

Ἐστὸν Ἀλεξάνδρη τὸν καλὸ νὰ μπαίνει ἑστὰ γεμάτα
καὶ νὰ φελλίζῃ ἀπὸτε: κατακαυμένον νεράτα.

Ἐστὸν Πύλο τὸν ἀγαπητὸ, τὸν Νίκο Μισυρλί,
νᾶναι μ' αὐτοκίνητο δρομαῖος ἑστὴ Βουλὴ.

Ἐστὸν Κατσίνα, βουλευτὰς ἐκ τῶν ὁμοιοτάτων,
νᾶναι νὰ βλέπῃ κεχηνὼς τὴν ὁμοιότητά των.

Ἐστὸν τῆς Λευκάδος Φίλιππα τὸ πόδι νὰ πατῇ
καὶ τὴν μουρὰ ἀπὸτε τὸ δίκιο νὰ ζητῇ.

Ἐστὸν τῆς Λευκάδος Φίλιππα τὸ πόδι νὰ πατῇ
καὶ τὴν μουρὰ ἀπὸτε τὸ δίκιο νὰ ζητῇ.

Ἐστὸν τῆς Λευκάδος Φίλιππα τὸ πόδι νὰ πατῇ
καὶ τὴν μουρὰ ἀπὸτε τὸ δίκιο νὰ ζητῇ.

Ἐστὸν τῆς Λευκάδος Φίλιππα τὸ πόδι νὰ πατῇ
καὶ τὴν μουρὰ ἀπὸτε τὸ δίκιο νὰ ζητῇ.

Εἰς τὸν Πι Βαλαωρίτην τῆς Λευκάδος πασσατέμπο
καὶ ἑστὸν Φίλιππα καὶ τοῦτον φιλικῶς τὸν παρὰ πέμπω.

Ἐστὸν Μπακόπουλο τὸν Γιάννη,
ποῦ δὲν μάχεται ματαίως,
πρῶτος ἑστὴ Βουλὴ νὰ φθάνῃ
καὶ νὰ φεύγῃ τελευταῖος.

Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς ἑστὴς Λειβαδίας τὸν Λάππα,
κι' ἑνα ταξιδιὸ μακρινὸ ἑστὸν Ἀποστόλη Ζάππα.

Ἐστὸν Γιαννακίτσα τὸν δεινὸ, ποῦ λὸγα πολὺ στωμύλος,
νὰ μὴν φαινομενικῶς τοῦ Σιμπούλου φίλος.

Ἐστὸν Θῆτα Φαρμακόπουλο μὲ πρῶτης ρεδιγόντα
κι' ὁ τοῦ Ναυπλίου Δήμαρχος ν' ἀνάψῃ πῶς τὰ φῶτα.

Γιὰ τὸν Σακελλαριάδην ἑστὴν γνωστὴ τὴν Γερὰν-Μπερτετάνια
ἑνα γεῦμα ἀπὸ τὸν Λάμπρο μὲ περίφημη σαμπάνια.

Εἰς τὸν Ἀλφ' Ἀναστασίου, καυτηγὸν τῶν ἐπισήμων,
τὸν Μπαλάρα τὸν καὶ Σίμων.

Εἰς τὸν Φῶτα Μοσχούλα κατσανάτος νὰ βαστά,
σὺν γκατρός σπουδαῖος ποῦ λὸγα δὲν τοῦ πρέπει ν' ἀρρωστᾷ.

Εἰς τὸν Γεωργίον τὸν Κουλούρη
τὸν ἀρχίατρο καυτοῦ.

Εἰς τὸν Πρῶτον Πρωτοδότην, Γραπὸνέο Νάξιο,
Ὑπουργὸ τοῦ νὰ τὸν κἀν' ἑστὸν Μικᾶδος ἄξιο.

Ἐνα μονάκι ἑστὸν Μπούμπουλη, καὶ γρήγορα παιδάκι
ἑστὸν Σίγμα Βαφειδάκη.

Ἐστὸν κύριο Λαδάπουλο
τὸν φίλο Βοκοτόπουλο.

Ἐστὸν Καλαμάρη τὸν φτωχό, τὸν Συριανὸ τὸν Γιάννη,
μέλλον χαρτοφυλάκιον χωρὶς καμμιὰ δαπάνη.

Ἐστὸν Ραδινὸ νὰ ξεχασθοῦν ἐκεῖνα τὰ χαστούκια,
καὶ γὰρ τὸν Ἀντωνόπουλο περιπαθῇ μπουζούκια.

Ἐστὸν Ἀλφα Πονηρόπουλο, ποῦ φθέγγεται καὶ εὐγλώττως,
νὰ ξαναγίνει Σύμβουλος τῆς Ἐνικίας πρώτος.

Ἐπουργεῖον ἐπὶ Ράλλη γὰρ τὸν Ἀλφα Μάνεση,
ὑπουργεῖον καὶ ὁ Μανέτας νὰ προσμένῃ μ' ἄνεσι.

Ἐστὸν Ἀγαθοκλῆ τὸν Κώστα μία γούνα καὶ ἓνα σάλι,
καὶ στοὺς δὴ τοὺς Κουμουνοῦρους Ἐπουργοὶ νὰ γίνουν πάλι.

Εἰς τὸν Κρεμεζῆ τὸ κόμμα νὰ μὴν τ' ἀποχαιρετήσῃ
καὶ ἴσως καὶ ἄνευ Σιμοπούλου τὰ ρουσφέτια νὰ κρατήσῃ.

Εἰς τὸν Κωνσταντῖνο Γκότση, Πατρινὸ καρδαμωμένο,
νᾶναι πάντοτε τοῦ Ράλλη τὸ παιδί τὸ χιιδεμένο.

Ἐστὸν Μαυρομαρᾶ τὸν Θῆτα καὶ τὸν Κάρολο Βιτάλη
ἐκλογαῖς πολλὰς τῆς Τήνου σὰν τὴν κλασικὴ τὴν ἄλλη.

Τόρνο ἔστὸν Αἰγιαλεῖδῃ ν' ἀκονᾷ τὴν λίμα του,
καὶ ἔστὸν Σπύρο Κριεζῶτῃ δένδρα γὰρ τὸ κτῆμα του.

Ἐτῶν Σπετσῶν τὸν Καστριώτῃ, σεβαστὸν καὶ τιμημένον,
ὑπνον ἐλαφρὸν καὶ πάσης ταραχῆς ἀπηλλαγμένον.

Εἰς τὸν Ροῦφο τῶν Πατρῶν μενεξέδες νὰ μυρίζῃ
καὶ κατὰ συνωμοτῶν τὴν μασέλα του νὰ τρίξῃ.

Σὶκ' ἔστὸν Γεροκωστόπουλο καὶ στάφανα καλὰ,
καὶ ἔστὸν Γεωργακόπουλο νὰ μὴν παραγελᾷ.

Ἐστὸν Γιαπωνέζο Γούναρη σὰν τὸν Νοτζί νὰ δράσῃ
καὶ ὁ Πρωτοπαπαδάκης του νὰ μὴν τὸν ξεπεράσῃ.

Ἐστὸν Γεωργῆ Καρπετόπουλο μὲ γειά του καὶ χαρά του
ἐπιτυχίαν μέλλουσιν κατὰ Καββαλιεράτου.

Καὶ τοῦ Καββαλιεράτου μετὰ ἀγαπητοῦ κυρίου,
νὰ παῖξῃ ρόλο δυνατὸ Βιβλιοθηκαρίου.

Ἐστὸν Ἀλφα τὸν Χριστόπουλο μία νταντὰ Γαλλίδα
καὶ ἡ γλῶσσα του ἔστ' ὅτ' ἂν Γαλλικὰ νὰ τρέξῃ σὰν ψαλλίδα.

Σφρίγος εἰς τὸν Βελλιανίτῃ καὶ σεβντὰ γὰρ ποδογύρους,
καὶ ἐκλογαῖς ἔστὸν Γεραυλάνο καθὼς πάντα μετὰ κύρους.

Τὸν Αἰγκλὸν εἰς τὸν Χατζίσκο καὶ τοῦ Σιμοπούλου σκίτσα,
καὶ ἓνα ξίφος ἔστὸν Λυμπρίτῃ γὰρ τὸν Γιάννη Γαλνακίτσα.

Ἐστὸν Θεόδωρο τὸν Ζέρβα γὰρ τὴν ἡσυχία του
δρόμο δίχως ἐργολάβου μὲς στὴν Ἐπαρχία του.

Ραχάτι Κηφισιώτικο ἔστὸν Ἀλφα Κασσαέτῃ
ὡς ποῦ νὰ λήθῃ τὸ κόμμα του στὸ δόλιο τὸ Νουβλέτι.

Ἐστὸν Τσοῦγλο πάντοτε παρὲς ραχδαῖος νὰ πρεπεταί,
καὶ ὠτομοπιλ' ἔστὸν Δενδρινό, ποῦ νὰ μὴν ἀνατρέπηται.

Ἐπομονὴ ἔστὸν Τσαμαδὸ παράποτε μεγάλη
καὶ ὅσοι γενῆκαν Ἐπουργοὶ μποροῦν νὰ γίνουν πάλι.

Θεοάμβους νέας ἐκλογῆς ἔστὸν Ἀλφα τὸν Κανάρη,
καὶ ἔστὸν Πλατσῆ καὶ τὸν Πλατῆ νὰ γίνουν σὰν μαντρί.

Ἐστὸν Μαλέα τῶν Μεγάρων λίγα σκόρδα τσουχτερά,
καὶ ἔστὸν Κορυζῆ τοῦ Πόρου δὴ ὁ λεμόνια ζουμερά.

Εἰς τὸν Κρίσπη σὰν καὶ πέρσι δὴ Νεζιότικος μὲς
καὶ στοὺς ρήτορας σαπούνια γὰρ νὰ κάνουν μπουρμπουλή.

Νᾶναι καλὰ καὶ ὁ Βογιατζῆς καὶ ὁ Κανναβός καὶ ὁ Σπέντζι,
καὶ ὅλοι ν' ἀμύνωντ' εὐθαρσῶς κατὰ τῆς ἰνφλουέντζας.

Καὶ ὁ Γορτυνίας Σεραφεῖμ νὰ στέκεται καλὰ,
καὶ ἡ στρουγγαῖς τὸ Χερουβικὸ νὰ τὸ κρατοῦν ὡς ψιλά.

Ἐτοῦ Ρωμηοῦ τοὺς δὴ ζυλίλους μὲ τὰ χωράτ' ὅτ' ἔχει
νὰ πηγαίνουν νὰ κοιμούνται στῆς Βουλῆς τὰ θεωρεῖ.

Ἐτὸν Τρικουπιστῆν τὸν φίλον χίλια χρόνια καὶ καλὰ
καὶ νὰ στέλλῃ πότε πότε τ' ἀπαράκλιτα ψιλά.

Ἐντροπὴ σὲ κυνικούς, σὲ γαιδάρους ἀνθρωπιὰ,
καὶ τὸ κράτος τῶν Ρωμηῶν νὰ τὸ δοῦμε κράτος πιά.

Εἰς τὴν σύγχρονον φυλὴν
τῶν Ρωμηῶν τῶν ἀδαμάστων
δίνω προκαταβολὴν
τῆς πεντάλφαις τῆς χρονίως των.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Λοιπὸν τὸ μάθατε, παιδιὰ... ξεκάνει δίχως ἄλλο
μ' ἐκπτώσεις ὅλων τῶν εἰδῶν τὸ Λοῦβρο τὸ μεγάλο,
καὶ ὁ ῥέκτης Κανελλόπουλος, ἐκεῖνος ὁ Βασίλης,

γνωστοποιεῖ τοῖς φίλοις
πῶς ἔστ' οὗτο Σπαδίου τὴν ὁδὸν θ' ἀνοίξῃ Λοῦβρον νέον,
καὶ ἡμεῖς καὶ ἐγκαλλώπισμα τῆς γῆς τῶν Ἀθηναίων,
μὲ πλοῦτον πολυποίκιλον καὶ μ' ὅλα τὰ χροιάδη,

καὶ ἔγινε καὶ ἔταιρεῖα
μὲ μιλιούνα τρία,
καὶ ἴσως νὰ γινῇ μέτοχος καὶ ὁ Φασουλῆς τὸ βῆδι.

Διαπλάσεως τῶν Χαϊδῶν νέος τόμος συμπληρόνων
ἀγαστὴν παιδαγωγίαν εἴκοσι καὶ ἑνὲς χρόνων.
Ἐνὰς τόμος θαυμαστός μὲς στοὺς θαυμαστοὺς τοὺς ἄλλους
μυοναῖς καὶ γὰρ μικροῖς, μυοναῖς καὶ γὰρ μεγάλους.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου τοῦ Κωστή,
χωρὶς αὐτὸ δὲν γίνεταί Πρωτοχρονιά σωστή.
Πάντων πολυτιμότερος αὐτός ὁ μυοναῖς,
σὺς τήνετα θεομύατα πρὸς ὅλους καὶ ἀπὸ μᾶς.

Τοῦ Πλάτωνος Σουλιάτῃ Ροδοκανάκη τόμος
ἐμπνεύσεως πολλῆς
καὶ λύπης καὶ χαλῆς,
ποῦ δίνει στοὺς ἀνθρώπους ζωῆς δυσπρόνου δρόμος.